

La Mã xác lập khái tượng - Số mười ba

Những cuộc tranh cãi của La Mã: Hiểu rõ thử thách cuối cùng của hình tượng con thú

Jeff Pippenger
2024-09-01

Khi chúng ta tổng hợp việc xem xét các cuộc tranh luận khác nhau đã xảy ra trong lịch sử Phục Lâm, dòng nọ nối dòng kia, nhằm đi đến kết luận cho sự hiểu biết của chúng ta về vấn đề hiện tại, chúng tôi đã chọn lọc một số thuộc tính của năm dòng tiên tri. Dòng thứ nhất cũng là dòng cuối cùng, vì cả hai cuộc tranh luận đều trực tiếp dựa trên câu mười bốn của Đa-ni-ên đoạn mười một về “bọn cướp của dân người”. Chúng tôi đã xem xét các cuộc tranh luận của Uriah Smith và James White, và cuộc tranh luận về “sự hằng ngày” trong sách Đa-ni-ên. Chúng tôi đã xem xét cuộc tranh luận xảy ra sau khi sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một được mở ấn vào năm 1989, liên quan đến vua phương bắc. Sau đó chúng tôi xem xét bốn loài côn trùng trong sách Giô-ên. Còn rất nhiều điều có thể thêm vào cho từng dòng này, nhưng chúng tôi chỉ đang tách riêng một số đặc điểm nhất định đã góp phần vào các lập trường bác bỏ những lẽ thật liên hệ đến chủ đề về La Mã.

Có năm giai đoạn lịch sử, nhưng vì giai đoạn đầu đồng thời cũng là giai đoạn cuối nên tổng cộng thành sáu dòng. Bối cảnh tiên tri cho những dòng của cuộc tranh luận này là những ngày cuối cùng, vì vậy các dòng này cần được áp dụng trong cuộc thử thách liên quan đến hình tượng của con thú.

Chúa đã tỏ cho tôi thấy rõ ràng rằng hình tượng của con thú sẽ được hình thành trước khi thời kỳ ân điển chấm dứt; vì đó sẽ là cuộc thử thách lớn đối với dân sự của Đức Chúa Trời, qua đó vận mệnh đời đời của họ sẽ được định đoạt...

"Đây là sự thử thách mà dân sự của Đức Chúa Trời phải trải qua trước khi họ được đóng ấn."
Manuscript Releases, tập 15, 15.

Bài thử về việc hình thành hình tượng con thú, cũng như sáu dòng tranh luận khác, là một bài thử liên quan đến đề tài tiên tri về La Mã. Bài thử lớn diễn ra trước khi dân Đức Chúa Trời được đóng ấn là về việc hình thành hình tượng của con thú La Mã. Con thú là quyền lực giáo hoàng, và Hoa Kỳ tạo nên một hình ảnh của quyền lực giáo hoàng khi tiến tới luật ngày Chủ nhật sắp được ban hành.

"Để Hoa Kỳ có thể lập nên hình tượng của con thú, quyền lực tôn giáo phải kiểm soát chính quyền dân sự đến mức mà thẩm quyền của nhà nước cũng sẽ được giáo hội sử dụng để đạt được các mục đích riêng của mình." Đại Tranh Chiến, 443.

Đạo luật Chủ nhật ấy ở Hoa Kỳ chỉ ra rằng hình tượng của con thú đã được hình thành trọn vẹn tại Hoa Kỳ.

"Nhưng ngay trong hành động cưỡng chế một bản phạt tôn giáo bằng thế quyền, chính các giáo hội sẽ tự mình lập nên một hình tượng cho con thú; do đó việc cưỡng bách giữ ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ sẽ là sự cưỡng bách thờ phượng con thú và hình tượng của nó." Đại Tranh

Chiến, 449.

Khi luật ngày Chủ nhật được ban hành, hình tượng của con thú đã được hình thành trọn vẹn tại Hoa Kỳ, và khi ấy Hoa Kỳ hoàn toàn tách rời khỏi Đức Chúa Trời và bắt đầu công việc mang tính tiên tri là ép buộc cả thế giới dựng nên hình tượng của con thú. Khi luật ngày Chủ nhật ở Hoa Kỳ được ban hành, Sa-tan bắt đầu công việc kỳ diệu của hắn, dẫn dắt các quốc gia trên thế giới lặp lại tiến trình hình thành một hình tượng của con thú bao trùm tất cả các quốc gia trên thế giới.

"Bởi sắc lệnh buộc thi hành thiết chế của chế độ giáo hoàng, vốn vi phạm luật của Đức Chúa Trời, quốc gia chúng ta sẽ hoàn toàn tự tách mình khỏi sự công chính. Khi Tin Lành vươn tay qua vực ngăn để nắm lấy tay quyền lực La Mã, khi nó với tay qua vực thẳm để bắt tay với Thuyết câu hồn, khi, dưới ảnh hưởng của liên minh ba bên này, đất nước chúng ta chối bỏ mọi nguyên tắc của Hiến pháp của mình với tư cách là một chính quyền Tin Lành và cộng hòa, và tạo điều kiện cho việc truyền bá những điều dối trá và mê hoặc của giáo quyền La Mã, thì chúng ta có thể biết rằng thời điểm đã đến cho công việc lạ lùng của Sa-tan và rằng sự kết thúc đã gần." Testimonies, tập 5, 451.

Khi đạo luật Chủ nhật sắp được ban hành tại Hoa Kỳ, Sa-tan, phối hợp với Hoa Kỳ, sẽ ép buộc mọi quốc gia noi theo gương Hoa Kỳ trong việc thiết lập một hệ thống liên minh giữa giáo hội và nhà nước và áp đặt việc thờ phượng ngày Chủ nhật.

Sa-tan sẽ thực hiện các phép lạ để lừa dối những người sống trên đất. Thuyết duy linh sẽ thực hiện công việc của nó bằng cách khiến người ta mạo nhận làm người đã chết. Những tổ chức tôn giáo nào từ chối lắng nghe các sứ điệp cảnh báo của Đức Chúa Trời sẽ sa vào sự lừa dối mạnh mẽ và sẽ liên kết với chính quyền để bắt bớ các thánh đồ. Các Hội thánh Tin Lành sẽ liên hiệp với quyền lực giáo hoàng trong việc bắt bớ dân sự của Đức Chúa Trời giữ các điều răn. Đó là quyền lực tạo thành hệ thống bách hại to lớn, sẽ áp đặt ách chuyên chế thuộc linh lên lương tâm của loài người.

"Nó có hai sừng giống như chiên con, và nó nói như rồng." Dù xưng mình là người theo Chiên Con của Đức Chúa Trời, con người lại thấm nhuần tinh thần của con rồng. Họ xưng là hiền lành và khiêm nhường, nhưng nói năng và lập pháp theo tinh thần của Sa-tan, cho thấy qua hành động rằng họ trái ngược với điều họ xưng mình là. Quyền lực giống chiên con này liên hiệp với con rồng để gây chiến cùng những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có lời chứng của Chúa Giê-su Christ. Và Sa-tan liên hiệp với người Tin Lành và giáo hoàng giáo đồ, hành động cùng họ như thần của đời này, truyền lệnh cho loài người như thể họ là thần dân trong vương quốc của hắn, để tùy ý hắn sai khiến, cai trị và khống chế.

Nếu người ta không chịu đồng ý chà đạp các điều răn của Đức Chúa Trời, thì tinh thần của con rồng được bày tỏ. Họ bị tổng giam, bị đưa ra trước các hội đồng và bị phạt tiền. "Nó khiến mọi người, cả nhỏ lẫn lớn, giàu và nghèo, tự do và nô lệ, phải nhận một dấu trên tay phải hoặc trên trán" [Khải Huyền 13:16]. "Nó có quyền ban sự sống cho hình tượng của con thú, để hình tượng của con thú có thể nói, và khiến bao nhiêu kẻ không chịu thờ lạy hình tượng của con thú thì đều bị giết" [câu 15]. Như vậy, Sa-tan soán đoạt các đặc quyền của Giê-hô-va. Kẻ tội ác ngồi trên ngai của Đức Chúa Trời, tự xưng mình là Đức Chúa Trời và hành động như thể cao hơn Đức Chúa Trời. Manuscript Releases, tập 14, trang 162.

Quyền lực giáo hoàng là con thú, Liên Hợp Quốc là con rồng và Hoa Kỳ là tiên tri giả. Những ai nhằm lẫn về ý nghĩa của Phán Kitô, kẻ vừa là Sa-tan vừa là đại diện của Sa-tan trên đất, tức giáo hoàng Rôma, sẽ rốt cuộc đứng về phía Phán Kitô.

Hoa Kỳ không phải là người tội ác. Người tội ác là kẻ chống Đấng Christ, và hắn là đại diện của Sa-tan trên đất. Việc nhằm lẫn quyền lực đã đặt chế độ giáo hoàng lên ngai của thế gian với chính chế độ giáo hoàng, được Phao-lô xem là bằng chứng của việc không yêu lẽ thật. Bác bỏ mối liên hệ tiên tri rằng La Mã ngoại giáo đã kiểm chế quyền lực giáo hoàng, cho đến khi La Mã ngoại giáo bị cất đi để quyền lực giáo hoàng được bày tỏ, như được trình bày trong II Tê-sa-lô-ni-ca chương hai, tức là bác bỏ sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh và chấp nhận sự tuôn đổ của tà linh, mà Phao-lô gọi là sự lừa dối mạnh mẽ. Tuy vậy, mỗi vị tiên tri xưa đã nói về những ngày sau rốt một cách trực tiếp hơn là về thời đại họ đang sống.

“Mỗi vị tiên tri thời xưa nói cho thời đại của chúng ta còn hơn cho chính thời đại của họ, đến nỗi lời tiên tri của họ có hiệu lực đối với chúng ta. ‘Và, mọi sự ấy đã xảy đến cho họ để làm gương; và đã được chép lại để răn bảo chúng ta, là những kẻ đang sống trong thời kỳ cuối cùng của thế gian.’ 1 Cô-rinh-tô 10:11. ‘Ấy không phải cho chính mình họ, nhưng là cho chúng ta, mà họ đã hầu việc trong những điều hiện nay đã được rao báo cho anh em bởi những kẻ đã nhờ Đức Thánh Linh từ trời sai xuống mà giảng Tin Lành cho anh em; những điều ấy các thiên sứ vẫn ước ao xem thấu.’ 1 Phi-e-rơ 1:12....”

Kinh Thánh đã tích lũy và gom góp các kho tàng của mình lại cho thế hệ sau rốt này. Mọi biến cố trọng đại và những sự việc trang nghiêm trong lịch sử Cựu Ước đã và đang tái diễn trong hội thánh trong những ngày sau rốt này. Selected Messages, quyển 3, 338, 339.

La Mã ngoại giáo và kẻ tội lỗi trong Thư Tê-sa-lô-ni-ca thứ hai tượng trưng cho Hoa Kỳ và La Mã giáo hoàng của những ngày sau rốt. Hiểu sai lẽ thật này chứng tỏ, ngoài những điều khác, rằng dẫu một người có tuyên bố căn cứ sự giải nghĩa riêng của mình trên nguyên tắc “hình bóng và ứng nghiệm” đi nữa, thì thực ra họ vẫn không hiểu “hình bóng và ứng nghiệm”. Hoa Kỳ đã được tượng trưng bởi nhiều quyền lực trong lịch sử thánh. Mọi quyền lực hai sừng đều tượng trưng cho Hoa Kỳ trong những ngày sau rốt, dù đó là các vương quốc miền bắc và miền nam của Y-sơ-ra-ên, Đế quốc Mê-di Ba Tư, hay nước Pháp vô thần được Sô-đôm và Ai Cập tượng trưng.

Thời kỳ khi Hoa Kỳ dựng nên một hình tượng của và cho con thú đã được tiêu biểu bởi sắt và đất sét trong Daniel chương hai, bởi sừng nhỏ bọc lộ như nam và nữ trong Daniel chương tám, cũng như bởi các tiên tri của Baal và các thầy tế của lùm cây trong lời chứng của Elijah tại Núi Carmel. Salome tiêu biểu cho Hoa Kỳ trong lời chứng về bữa tiệc sinh nhật say rượu của Herod. Pergamos tiêu biểu cho Hoa Kỳ và chỉ ra sự thỏa hiệp dẫn đến Thyatira, mà tiêu biểu cho quyền lực giáo hoàng trong những ngày sau rốt.

Clovis, vua của người Frank vào năm 496, tiêu biểu cho Hợp chúng quốc Hoa Kỳ trong thời kỳ Ronald Reagan. Justinian vào năm 533 đại diện cho Donald Trump trước khi luật ngày Chủ nhật được ban hành. Trong mỗi phép điển hình, Hoa Kỳ đại diện cho thế lực cúi mình quy phục quyền lực giáo hoàng trong những ngày sau rốt. Thế lực cúi mình quy phục được mô tả là bày tỏ sự thần phục đối với La Mã. Nghi thức "thần phục" bao gồm việc cúi lạy nhà vua, là người đứng đầu.

Người ta đã cho thấy rằng Hợp chúng quốc Hoa Kỳ là quyền lực được biểu trưng bởi con thú có sừng như chiên con, và rằng lời tiên tri này sẽ được ứng nghiệm khi Hoa Kỳ áp đặt việc giữ ngày Chủ nhật, điều mà Rôma cho là sự công nhận đặc biệt về quyền tối thượng của mình. Nhưng trong sự tôn kính đối với giáo hoàng quyền này, Hoa Kỳ sẽ không đơn độc. Ảnh hưởng của Rôma tại các quốc gia từng thừa nhận quyền thống trị của bà vẫn còn lâu mới bị tiêu diệt. Và lời tiên tri báo trước sự khôi phục quyền lực của bà. “Tôi thấy một trong các đầu của nó như bị thương đến chết; và vết thương chí tử của nó đã được chữa lành; và cả thế giới đều kinh ngạc mà theo con thú.” Câu 3. Việc giáng vết thương chí tử ám chỉ sự sụp đổ của giáo hoàng quyền vào năm 1798.

Sau đó, nhà tiên tri nói: “Vết thương chí tử của nó đã được chữa lành; và cả thế gian đều kinh ngạc mà theo con thú.” Phao-lô nói rõ rằng “người tội lỗi” sẽ còn tồn tại cho đến kỳ tái lâm. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:3–8. Cho đến tận thời kỳ cuối cùng, hấn sẽ tiếp tục tiến hành công cuộc lừa dối. Và người được mặc khải cũng tuyên bố, cũng ám chỉ đến giáo quyền La Mã: “Hết thảy những ai cư ngụ trên đất—những người không có tên ghi trong sách sự sống—đều sẽ thờ lạy nó.” Khải Huyền 13:8. Ở cả Thế Giới Cũ lẫn Tân Thế Giới, giáo quyền La Mã sẽ nhận được sự tôn kính qua sự tôn vinh dành cho thiết chế Ngày Chủ nhật, vốn chỉ dựa trên thẩm quyền của Giáo Hội Rôma.” Cuộc Đại Tranh Chấp, 578.

Câu cuối cùng cung cấp thêm bằng chứng rằng Bà White hiểu cách diễn đạt “cựu thế giới” là chỉ châu Âu, và “tân thế giới” là chỉ châu Mỹ. Như vậy, chính Hợp chúng quốc Hoa Kỳ thần phục quyền lực giáo hoàng và buộc phần còn lại của thế giới làm theo. Điều này xác định rằng Hoa Kỳ chịu lệ thuộc vào sự chỉ đạo của quyền lực giáo hoàng. Ê-sai đã xác định và nhấn mạnh rằng phải hiểu “đầu” thì mới được lập vững, và điều đó bộc lộ mục đích thiêng liêng ở chỗ biểu tượng “đầu” trở thành chìa khóa để hiểu dòng tiên tri bên ngoài, cũng như dòng tiên tri bên trong.

Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, và đầu của Đa-mách là Rê-xin; và trong vòng sáu mươi lăm năm, Êp-ra-im sẽ bị bẻ gãy đến nỗi không còn là một dân. Và đầu của Êp-ra-im là Sa-ma-ri, và đầu của Sa-ma-ri là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các ngươi không tin, chắc chắn các ngươi sẽ không đứng vững. Ê-sai 7:8, 9.

Trong những ngày sau rốt, là khi lời chứng của mọi tiên tri có hiệu lực, “những kẻ cướp của dân người” thiết lập khái tượng. Dựa trên thẩm quyền của Thần Linh của Lời Tiên Tri, và phù hợp với các lẽ thật nền tảng của Phục Lâm, như được trình bày trên hai bảng thánh của Ha-ba-cúc, thì “những kẻ cướp” là một biểu tượng của La Mã. Khi La Mã ngoại giáo lần đầu tiên bước vào vũ đài lịch sử vào năm 200 trước Công Nguyên, họ làm hình bóng cho La Mã hiện đại trong những ngày sau rốt. Lẽ thật tiên tri này chính là điều thiết lập khái tượng về những ngày sau rốt; và nếu bạn từ chối nhìn nhận rằng “đầu” của La Mã hiện đại là quyền lực giáo hoàng, thì chắc chắn bạn sẽ không được vững lập.

"Thế giới đầy dẫy bão tố, chiến tranh và bất hòa. Tuy vậy, dưới một quyền bính—quyền bính giáo hoàng—dân chúng sẽ hiệp lại để chống nghịch Đức Chúa Trời nơi chính các chứng nhân của Ngài." Testimonies, tập 7, 182.

Nếu bạn có tai để nghe, thì bạn có thể hiểu rằng một sai lầm căn bản của người Do Thái thời Đấng Christ là họ coi “bóng” là “thực chất”. Người Do Thái trước và sau thập tự giá đặt lòng tin nơi các

hình bóng trong hệ thống thờ phượng của họ, và khước từ Thực tại. Họ lập luận rằng “bóng” là “thực chất”, và khi làm như vậy, họ đã để lại trong bản ghi chép linh hứng một dân sự trong những ngày sau rốt cũng sẽ coi bóng là thực chất.

Khi Hoa Kỳ dựng nên một hình tượng cho con thú, họ đang tạo nên một cái bóng của con thú. Họ đang tạo nên cái bóng của bản thể, vì hình tượng chỉ là một kiểu mẫu. Việc xác định Hoa Kỳ, khi nó dựng nên hình tượng của con thú, như biểu tượng của La Mã hiện đại, là đặt song song với sự chối bỏ và đóng đinh Đấng Đối loại Vĩ đại của Y-sơ-ra-ên cổ đại.

Những người dạy quan điểm sai lầm rằng Hoa Kỳ là những kẻ cướp của dân người thường nói rất nhiều về việc họ sử dụng “điển hình và phản điển hình”, và họ thường nhận diện Hoa Kỳ là hình tượng của con thú, rồi bằng cách nào đó lại nghĩ rằng việc nhận diện Hoa Kỳ là hình tượng của con thú chứng minh rằng Hoa Kỳ là “những kẻ cướp”. Nếu họ thật sự để mình được chi phối bởi các nguyên tắc cơ bản của “điển hình và phản điển hình”, họ sẽ nhanh chóng thấy rằng vai trò tiên tri của Hoa Kỳ, vốn đã được điển hình hóa nhiều lần trong Lời Đức Chúa Trời, xác định Hoa Kỳ là quyền lực ở trong sự lệ thuộc vào quyền bính giáo hoàng. Họ sẽ thấy rằng nếu không có con thú làm điểm quy chiếu, thì thật vô lý khi nhận diện một hình tượng của một con thú vốn không hiện hữu. Điều duy nhất có thể định nghĩa hình tượng của con thú chính là bản thân con thú ấy, vì quyền bính giáo hoàng mới là điều thiết lập hình tượng trong khái tượng gương soi.

Dòng tiên tri song song với việc Hoa Kỳ hình thành hình tượng của con thú là khi sừng của Tin Lành chân chính hình thành hình ảnh của Đấng Christ. Sự hình thành ấy được xác định cách cụ thể trong Đa-ni-ên chương mười, khi Đa-ni-ên chiêm ngắm khái tượng “marah”, tức là khái tượng “gương soi”. Đa-ni-ên đại diện cho những người chiêm ngắm Đấng Christ, và khi làm như vậy họ phản chiếu tính cách của Đấng Christ. Nếu khái tượng về Đấng Christ không được bày tỏ cho Đa-ni-ên, ông đã không thể phản chiếu tính cách của Đấng Christ. Để một trăm bốn mươi bốn nghìn người, những người được Đa-ni-ên trong chương mười đại diện, có thể hình thành hình ảnh của Đấng Christ ở bên trong, họ phải chiêm ngắm tính cách của Ngài. Bởi chiêm ngắm, họ được biến đổi.

Nhưng tất cả chúng ta, mặt không che màn, chiêm ngưỡng vinh hiển của Chúa như trong gương, thì được biến đổi nên cùng một hình ảnh, từ vinh hiển đến vinh hiển, chính bởi Thánh Linh của Chúa. 2 Cô-rinh-tô 3:18.

Định nghĩa trong tiếng Hê-bơ-rơ của thị kiến "marah" mà Daniel đã thấy ở chương mười là "một thị kiến; cũng (theo nghĩa sai khiến) một tấm gương: -gương soi, thị kiến." Từ tiếng Hy Lạp được dịch là "gương" trong câu trước có nghĩa là "soi mình", tức là "thấy phản chiếu" (nghĩa bóng): -nhìn như trong gương.

James cũng trình bày một lẽ thật liên quan đến tấm gương soi.

Vì nếu có ai chỉ nghe lời mà không làm theo, người ấy giống như người soi mặt tự nhiên của mình trong gương: vì người ấy soi chính mình, rồi đi khỏi, và lập tức quên mất mình là người thế nào. Nhưng ai xem xét kỹ luật pháp trọn vẹn của sự tự do và kiên trì theo đó, không phải là kẻ nghe rồi quên, nhưng là người làm theo, thì người ấy sẽ được phước trong việc mình làm.

Gia-cơ 1:23-25.

Nếu chúng ta yêu lẽ thật và vì thế là người làm theo Lời, thì tấm gương chúng ta nhìn vào chính là luật pháp trọn vẹn của tự do; còn nếu chúng ta không yêu lẽ thật và rồi tự đi con đường riêng của mình, như những người ở cùng Đa-ni-ên đã làm khi họ chạy trốn, thì tấm gương ấy chỉ là sự phản chiếu của chính chúng ta.

"Luật pháp của Đức Chúa Trời là tấm gương phản chiếu trọn vẹn con người đúng như người ấy vốn có, và đưa ra trước mặt người ấy hình ảnh chính xác. Có người sẽ quay đi và quên hình ảnh này, trong khi những người khác sẽ dùng những lời lăng mạ chống lại luật pháp, như thể điều đó sẽ chữa được những khuyết điểm trong tính cách của họ. Còn những người khác, bị luật pháp kết tội, sẽ ăn năn về các vi phạm của họ và, nhờ đức tin nơi công trạng của Đấng Christ, sẽ hoàn thiện tính cách Cơ Đốc." Đức tin và việc làm, 31.

Đa-ni-ên đã không thấy chính mình trong khả tượng về chiếc gương soi; ông thấy Đấng Christ, Đấng là sự hiện thân hoàn hảo của luật pháp trọn vẹn về sự tự do mà Gia-cơ nói đến.

"Đời sống của Đấng Christ trên đất là sự phản chiếu hoàn hảo của luật pháp thiêng liêng. Trong Ngài có sự sống, hy vọng và ánh sáng. Hãy chiêm ngắm Ngài, và bạn sẽ được biến đổi theo cùng một hình ảnh, từ đức tính này đến đức tính khác." Signs of the Times, ngày 10 tháng 5, 1910.

Hình ảnh của con thú phản ánh chính con thú, và việc hình thành hình ảnh của con thú là bài thử thách lớn đối với dân của Đức Chúa Trời; qua đó, số phận đời đời của họ sẽ được định đoạt. Khi các Hội thánh Tin Lành nắm quyền kiểm soát chính quyền Hoa Kỳ, họ sẽ tạo nên một hình ảnh của hệ thống giáo hội - nhà nước mà quyền lực giáo hoàng luôn sử dụng. Trong cùng thời kỳ đó, hình ảnh của Đấng Christ sẽ được khắc họa trong dân sự ngày sau rớt của Ngài. Tuy vậy, những người ở cùng Đa-ni-ên đã không thấy khả tượng, vì họ đã chạy trốn khỏi khả tượng.

Việc hình thành hình ảnh của Đấng Christ làm bộc lộ ra hai hạng người thờ phượng. Một hạng bác bỏ nguyên lý phản chiếu. Nguyên lý phản chiếu được biểu trưng bằng tấm gương, vì Đấng Christ dùng những điều trần thế theo nghĩa đen để đại diện cho các lẽ thật thuộc linh thiên thượng.

Trong việc dạy dỗ bằng dụ ngôn của Đấng Christ, người ta thấy cùng một nguyên tắc như trong chính sứ mệnh của Ngài đối với thế gian. Để chúng ta có thể quen biết với bản tính và đời sống thần linh của Ngài, Đấng Christ đã mang lấy bản tính của chúng ta và sống giữa chúng ta. Thần tính được bày tỏ trong nhân tính; vinh quang vô hình trong hình hài con người hữu hình. Con người có thể học biết điều chưa biết qua điều đã biết; những điều thuộc trời được bày tỏ qua những điều thuộc đất; Đức Chúa Trời được tỏ hiện trong hình dạng của loài người. Và trong sự dạy dỗ của Đấng Christ cũng vậy: điều chưa biết được minh họa bằng điều đã biết; các lẽ thật thần linh được trình bày qua những điều thuộc đất mà dân chúng quen thuộc nhất.

"Kinh Thánh chép: 'Đức Chúa Giê-su phán tất cả những điều ấy với đoàn dân bằng các dụ ngôn; ... để được ứng nghiệm lời đã phán bởi đấng tiên tri rằng: Ta sẽ mở miệng nói bằng dụ ngôn; Ta sẽ công bố những điều đã được giữ kín từ buổi dựng nên thế gian.' Ma-thi-ơ 13:34, 35. Những điều tự nhiên là phương tiện cho những điều thuộc linh; những sự vật trong thiên

nhiên và kinh nghiệm sống của những người nghe Ngài được liên kết với các lẽ thật của Lời đã chép. Bằng cách dẫn dắt như thế từ điều tự nhiên đến vương quốc thuộc linh, các dụ ngôn của Đấng Christ là những mắt xích trong chuỗi chân lý hiệp nhất con người với Đức Chúa Trời, và đất với trời." Christ's Object Lessons, 17.

Nguyên tắc thuộc linh của sự phản chiếu được thực hiện bằng cách nhìn vào một tấm gương tượng trưng cho Đấng Christ, và bởi vì thị kiến "marah" là một thị kiến mang tính gây nên, hình ảnh của Đấng Christ trong gương tạo nên hình ảnh của Đấng Christ trong nhân loại.

Cho rằng Hoa Kỳ là điều thiết lập khái tượng, tức là cho rằng hình tượng của Daniel là điều thiết lập Đấng Christ. Đấng Christ là Đấng thiết lập khái tượng về bản tính và công việc của Ngài, và kẻ chống Đấng Christ là kẻ thiết lập khái tượng về bản tính và công việc của hắn. Khái tượng là điều được phản chiếu qua gương soi, và khái tượng được thiết lập bởi những kẻ cướp. Hiểu sai một hình tượng của một con thú, bằng cách đồng nhất hình tượng với chính con thú, tạo ra những đường thẳng song song.

Người chưa hoán cải chỉ thấy chính mình trong gương; hoặc nếu có thấy luật pháp của Đức Chúa Trời, thì anh ta coi khinh luật pháp ấy nhằm tránh né những đòi hỏi của nó. Người đã hoán cải thấy Đấng Christ và luật pháp của Ngài trong tấm gương soi. Hoa Kỳ lập nên một hình ảnh theo quyền lực giáo hoàng bằng cách nhìn vào quyền lực giáo hoàng và sao chép nó. Phán Kitô được Hoa Kỳ sao chép lại.

Lucifer mong muốn được ngồi trên các ngai vàng chính trị và tôn giáo của Đức Chúa Trời.

Sao ngươi đã từ trời sa xuống, hỡi Lucifer, con của hùng đông! Sao ngươi đã bị đốn xuống đất, kẻ đã làm các nước suy yếu! Vì ngươi đã nói trong lòng rằng: Ta sẽ lên trời, ta sẽ nâng ngai ta lên trên các vì sao của Đức Chúa Trời; ta cũng sẽ ngồi trên núi của hội chúng, ở các sườn phía bắc; ta sẽ vượt lên trên đỉnh cao của mây; ta sẽ nên như Đấng Chí Cao. Ê-xê-chi-ên 14:12-14.

Satan là Phán Kitô, và quyền lực giáo hoàng cũng vậy. Quyền lực giáo hoàng đã ngự trị trong giáo hội và đã cai trị trên các ngai vàng chính trị của châu Âu. Tấm gương mang tính nhân quả của chương mười sách Đa-ni-ên, khi được áp dụng theo nghĩa thuộc linh, biến đổi những ai chiêm ngưỡng nó thành hình ảnh của Đấng Christ. Lẽ thật ấy chi phối đường lối của Phán Kitô. Khi một quốc gia hoặc một cá nhân nhìn vào khái tượng như tấm gương ấy, nó tạo ra một hiệu ứng mang tính nhân quả, vì nó tái tạo hình ảnh của mình nơi cá nhân hoặc quốc gia chiêm ngưỡng nó, và điều đó sinh ra hoặc hình ảnh của Đấng Christ hoặc hình ảnh của con thú. Điều này song song với cùng tác động được bày tỏ qua Đa-ni-ên. Chính Đấng Christ đã thiết lập khái tượng cho Đa-ni-ên, và Phán Kitô thiết lập khái tượng cho Hoa Kỳ khi quốc gia này dựng nên hình ảnh của con thú.

Chúng tôi sẽ tiếp tục mạch suy nghĩ này trong bài viết tiếp theo.